

اطلاعات کلی در باره مالزی

نام کشور: مالزی

مساحت: ۳۳۹،۷۵۰ کیلومتر مربع

تاریخ استقلال: ۲۱ آگوست ۱۹۵۷ از بریتانیا

جمعیت: ۲۵ میلیون و ۴۵۰ هزار و ۴۸۲ نفر تا سال ۲۰۰۴

پایتخت: کوالالامپور

زبان: باهاسا مالزی، گویش های چینی، انگلیسی، تامیل، گویش های محلی

مذهب: ۵۲% مسلمان، ۱۷% بودایی، ۱۲% تائویست، ۸% هندو، ۸% مسیحی، ۲% قبیله ای

(شمسیسم)

حکومت: بر اساس قانون اساسی کشور، پادشاهی دمکراتیک

شهرهای بزرگ: مالزی دارای ۱۴ ایالت و سه منطقه فدرالی است که مهمترین شهرهای آن عبارتند از: جوهوربارو (مرکز ایالت جوهور)، آلورستار (مرکز ایالت کداج)، کوتابارو (مرکز ایالت کلانتان)، مالاکا (مرکز ایالت مالاکا)، کوانتان (مرکز ایالت پهنگ)، کنگر (مرکز ایالت پرلیس)، کوچینگ (مرکز ایالت ساراواک)، شاه عالم (مرکز ایالات سلانگور) و کوالالامپور (مرکز منطقه کوالالامپور).

محصولات و صنایع عمده: ورق های فلزی، کائوچو، روغن خرما، نفت، نساجی و الکترونیک. بنادر و لنگرگاه ها: بینتولو، کوتا کینابالو، کوانتان، کوچینگ، کودات، لابوان، لاهاد داتو، لوموت، میری، پاسیرگودانگ، پنانگ، بندر دیکسون، بندر کلانگ، سانداکان، سیبو، تانجونگ برهالا، تانجونگ کیدورونگ، تاوائو.

کد تلفنی کشور: ۰۰۶۰

کد اینترنت: MY

ساعت رسمی

در کشور مالزی زمان ۸ ساعت جلوتر از وقت گرینویچ است و در مقایسه با ایران در نیمه اول سال سه ساعت و نیم و در نیمه دوم سال چهار ساعت و نیم جلوتر می باشد.

واحد پول

واحد پول مالزی به موجب قانون، از سال ۱۹۵۷ از دلار و سنت به رینگیت (Ringit) و سن (Sen) تغییر یافته. علامت اختصاری واحد پول مالزی RM است.

هریک رینگیت مالزی برابر با ۱۰۰ سن می باشد و طبقه بندی پول مالزی در قالب اسکناس ۱۰۰، ۵۰، ۱۰، ۵، ۲ و ۱ رینگیتی و سکه های ۱، ۵، ۱۰، ۲۰ و ۵۰ سنتی و یک رینگیتی می باشد. به طور متوسط هر یک دلار آمریکا برابر با ۳/۶۰۰ رینگیت در سال ۲۰۰۴ است.

اطلاعات عمومی

به دلیل تنوع نژادی، بومی و ملیت مردم، مالزی را کشور ۷۲ ملت نیز می توان نامید که به لحاظ سوق الجیشی در محل تلاقی اقیانوس هند و دریای جنوب چین قرار دارد و در سراسر دنیا به عنوان مقصدی برای گذراندن تعطیلات به شمار می رود. مالزی به عنوان محل برگزاری نمایشگاه های بین المللی، نمایشگاه های بازرگانی و همایش های جهانی نیز به رسمیت شناخته شده است.

جغرافی

به عنوان یک بهشت راستین گرمسیری، مالزی در ۷ درجه شمال مدار استوا در قلب آسیای جنوب شرقی واقع شده است. این کشور مساحتی حدود ۳۳۰،۲۰۷۱ کیلومتر مربع را با تصرف شبه جزیره مالی و استان های صباح و ساراواک در جنوب غربی منطقه ساحلی جزیره بورنئو پوشانده است.

دو منطقه توسط دریای چین با مساحتی حدود ۱۹۸،۴۸۴۷ کیلومتر مربع، مربع که مجاور قلمرو کالیمانتان اندونزی است، جدا شده است.

آب و هوا

مالزی نمونه کلاسیک منطقه استوایی مرطوب با هوایی گرم و شرجی در طول سال، با درجه حرارتی بین ۲۱ تا ۳۳ درجه سانتیگراد و درجه رطوبتی معمولاً حدود ۹۰ درصد می باشد. مانند تمامی آسیای جنوب شرقی، بارندگی های موسمی از ویژگی های مهم آب و هوای این منطقه می باشند که سال را به دو فصل تقسیم می نماید، آغاز یک فصل از آگوست تا سپتامبر و دیگری بین نوامبر و فوریه می باشد. بهترین زمان برای دیدن لاک پشت ها در ساحل شرقی بین ماه های مه و سپتامبر است.

اقتصاد

در دوران استقلال، مالزی به پیشرفت های چشمگیری دست یافت بویژه پس از اصلاحات اقتصادی که توسط دولت دکتر ماهاتیر محمد در دهه ۱۹۸۰ صورت گرفت. در نتیجه این اصلاحات اقتصاد مالزی از حالت ملکی - زراعی ساده به ساختاری پیچیده تر تغییر یافت. امروزه تولید ناخالص ملی در مالزی بیشتر مرهون صنعت است تا کشاورزی: صنعت ۴۶ درصد، خدمات ۴۱ درصد و کشاورزی ۱۳ درصد. آخرین دهه قرن بیستم رشد پایداری به میزان ۸ درصد را شاهد بود که در سال ۱۹۹۸ همراه با بحران مالی آسیا ناگهان به ۷ درصد تنزل یافت. به منظور جلوگیری از این رکود، گام هایی از قبیل تامین وجه از منابع داخلی و خارجی توسط

دولت برداشته شد که آغاز مقدمه ای بود برای یک بودجه در حال توسعه و تلاش هایی برای کنترل آمار رو به رشد بیکاری.

درآمد سود سهام مالزی، محصولات از قبیل ورق های فلزی، کائوچو، روغن نخل، الوار، نفت، نساجی و الکترونیک می باشند. تولید ناخالص ملی ۱۷۱ میلیارد دلار و درآمد سرانه به میزان ۹۵۰،۸ دلار برای هر نفر و نرخ رشد سالیانه به ۷ درصد (شاخص های ۱۹۹۸) تنزل یافته است. شرکاء عمده مالزی سنگاپور، ژاپن و آمریکا می باشند.

مردم

از نظر تساوی حقوق، ملت مالزی در نوع خود بی همتاست. این تنوع و گوناگونی به خوبی در جمعیت کشور ادغام شده، مالی ها، جینی ها، هندی ها، کادازان ها، دایاک ها و بسیاری دیگر از اقلیت ها بذر جشنواره های فرهنگی و مذهبی فراوانی را برای بدست آوردن عنوانی چون "سرزمین جشن ها" و "شادمانی گورماند" کاشته اند.

مردم مالزی را در دو گروه عمده می توان طبقه بندی نمود، مردم بومی شامل اقوام بومیوترا و اورانگ اصلی، در حالی که مهاجرین از هر قوم و نژادی را به عنوان غیر بومیوتراها می شناسند.

جاذبه ها

سواحل

مالزی سرزمینی برکت یافته از زیبایی بیکران میراث طبیعی است . جزایر مرجانی حاشیه دار ساحلی مالزی با تنگه های ملاکا تا غرب، دریای جنوبی چین تا شرق، دریای آندامان تا شمال غربی و تنگه های جوهر تا جنوب، به تعداد بسیاری از سواحل شگفت آور با تمام کیفیت های دست نخورده این بهشت استوایی جلوه ای خاص می بخشد.

تپه های برای اطراق

واقع در رشته کوه اصلی شبه جزیره و در صباح و ساراواک در جزیره بورنئو، تپه هایی برای اطراق جاذبه اصلی مالزی بوده که کماکان پناهگاه های تپه ای آن محسوب می شود. حرارت محیط در چنین جاهایی خنک و نشاط آور است که در فرار از زندگی پر مشغله شهری، جان پناهی لذت بخش را به انسان ارزانی می دارد.